

ning i relation til undervisning af personer med handicap i relation til undervisningen i et konkret emne.

Ved loven blev der indført deltagerbetaling for denne undervisning, og hensigten var, at denne persongruppe skulle kunne deltage i undervisning på samme økonomiske betingelser som andre. Kommunerne blev derfor pålagt at yde tredobbelte tilskud pr. deltagerstime for disse personer. Folketingets flertal pålagde undervisningsministeren nøje at følge udviklingen, således at man ved revisionen kunne vurdere, om loven på dette punkt havde levet op til forventningerne.

Det blev ved lovbehandlingen pointeret, at loven giver gode muligheder for at imødekomme denne gruppe. Dels gennem det lovpligtige tredobbelte tilskud, og dels ved bestemmelserne om, at kommunerne kan yde bidrag til nedbringelse af deltagerbetalingen, og at kommunen kan afsætte en særlig økonomisk ramme til fordel for særlige grupper.

Det har vist sig særdeles vanskeligt at måle lovens virkning for denne persongruppe. Det skyldes, at folk selv vælger, om de vil deltage, at der blev indført deltagerbetaling, at den enkelte kreds selv fastsætter sin deltagerpris, og endelig at kommunernes tilskudsniveau på området varierer betydeligt.

Den generelle opfattelse er imidlertid, at vilkårene på landsplan ikke er tilstrækkeligt gode til at opfylde den oprindelige hensigt med loven. Ifølge lovforslaget forhøjes derfor tilskuddet, således at 1 deltagerstime tæller med faktoren 3,5. Samtidig er loftet over det offentliges andel af udgifterne til aflønning m.v. af lærere og ledere forhøjet fra 6/7 til 8/9.

Endvidere indeholder forslaget hjemmel til ydelse af tilskud til befordringsudgifter, tolkebistand og til udstyr med handicapkompenserende formål i forbindelse med deltagelse i folkeoplysende virksomhed, ligesom tilskuddet hertil vil blive søgt forhøjet på finansloven.

For at forbedre vilkårene for deltagelse i folkeoplysende aktiviteter for personer over 60 år erstattes den nuværende frivillige mulighed for at yde aktivitetstilskud til disse personer med en pligt hertil for kommunerne.

De fysiske rammer er altafgørende for den folkeoplysende virksomhed. Der er derfor indsat en bestemmelse i lovforslaget om forbedrede muligheder for lokaletilskud til kredse, som tilbyder undervisning m.v. samt aktiviteter i tilknytning hertil for voksne og for børn og voksne sammen, idet der i nogle kommuner har vist sig at være mangel på undervisningslokaler især i dagtimerne. Ifølge forslaget forpligtes kommunerne til at yde tilskud med mindst 75 pct. af driftsudgifterne til undervisningslokaler,

såfremt kommunerne ikke kan anvise offentlige lokaler hertil.

Der har været nogen usikkerhed om de særlige hensyn, reglerne om sammensætning af folkeoplysningsudvalget varetager i forhold til handicaprepræsentationen. Efter forslaget skal folkeoplysningsudvalget bl.a. bestå af en repræsentant for en lokal handicapreds, der modtager støtte og gennemfører virksomhed efter lovens bestemmelser.

De overordnede rammer for folkeoplysningsudvalget fremgår af forslaget, det vil bl.a. sige folkeoplysningsudvalgets størrelse og medlemsammensætning. Der indføres hjemmel for kommunalbestyrelsen til at fastsætte de nærmere regler om udvalgets sammensætning, valg og udøvelse af udvalgets virksomhed.

Der indføres hjemmel for kommunerne, for at disse kan udbetale formandsvederlag til formanden for folkeoplysningsudvalget.

Muligheden for at yde statstilskud til konsulentvirksomhed, medarbejderuddannelse og udviklingsarbejde bevares, og der indsættes samtidig en utrykkelig hjemmel for undervisningsministeren til at fastsætte regler for fordeling af tilskuddene og udlægning af administrationen til organisationer og foreninger.

Der foreslås indføjet en bestemmelse, hvorefter deltagelse i undervisning m.v. i anden kommune end hjemstedskommunen forudsætter, at kommunalbestyrelsen får mulighed for fra de tilskudsmodtagende kredse at forlange personnumre på disse deltagere oplyst. Hensigten med bestemmelsen er at aflaste kommunalbestyrelsernes administration af mellemkommunale betalinger ved undervisning m.v.

Det tredje synspunkt om tekniske præciseringer og korrektioner har medført mindre rokeringer af bestemmelsernes rækkefølge. Endvidere er visse bestemmelser fra lovens bekendtgørelser medtaget i forslagets tekst, og endelig er ordvalget søgt tydeliggjort.

Det præciseres, hvem tilskudsmodtagerne kan være, hvilke krav kommunerne kan stille til tilskudsmodtagernes organisering, og i hvilket omfang tilskudsmodtageren hæfter for et ansvarspådragende forhold. Muligheden for at yde tilskud til virksomhed, der rækker ud over kommunegrænsen, og for at tilskynde til samarbejde kommunerne i mellem, f.eks. på områder hvor deltagergrundlaget er spinkelt og ved folkeoplysende virksomhed for visse handicapgrupper, er tydeliggjort.

Bestemmelserne om regnskabsaflæggelse og revision m.v. for tilskud efter lovens kapitel 4 om tilskud til undervisning m.v., kapitel 5 om tilskud til aktiviteter og kapitel 6 om lokaletilskud er samlet i et nyt